

gen af de 800 Rbd., kan jeg ikke Andet end betragte som en Stadfæstelse af min Anskuelse. Det vil gaae ud over de indkaldte Lærere fra Landet, som kaldes hertil for i kort Tid at modtage aandelig Oplivelse og Styrkelse; thi vel er det sandt, at der ikke staaer, at Ministeriet skal gjøre en Besparelse af 800 Rbd. paa dette Punkt, men man vil dog nødes til at gjøre Besparelse der; efter som alle andre Udgifter væsentlig blive de samme, enten der er et større eller mindre Antal Seminarister indkaldt til at undervises. De maae nemlig for en stor Deel undervises ved private Forelesninger, om man vil kalde det saaledes, eller ved Manuduktion, og Bekostningen bliver derved den samme, enten der er flere eller færre, saa at den fornødne Indskrænkning uægtelig vil blive at gjøre med Hensyn til Antallet af dem, man kunde ønske at indkalde for en kort Tid fra deres Gjerning. — Da jeg har Ordet, vil jeg ikke undlade at omtale et Punkt endnu, som er opført under Voteringepunktet 28. Det er et Forslag, som jeg har stillet og som gaaer ud paa, at der maatte foregaae den Forandring i Udgifts-Posteringen ved Sorø Akademis Lærestofanstalt, at den Sum, som angaaer Lærerspersonalets Lønning, maatte forhøies med 150 Rbd., medens den Sum, der vedrører Økonomien for Stiftelsen, formindskes med det samme Beløb. Man seer let, at Aarsagen er, at der paa Stiftelsen ønskes optaget som Inspektør en Adjunkt, der er under saadanne Livsvilkkaar, at han ikke kan nyde de Emolumenter, som Opholdet der tilbyder, og at man derfor kunde ønske en tilsvarende Forhøielse i hans Lønninger. Vel veed jeg, at det er Grundtanken i den Lov, ved hvilken Stiftelsens Forhold blev ordnet, at de Adjunkter, som føre Opshyn, skulle være ugifte; men der kan gives saa mangfoldige temporære og personlige Hensyn, at der er megen Grund til i det enkelte Tilfælde at ønske sig dispenseret fra en bindende Regel i saa Henseende. Det har ogsaa tidligere været saa, thi ikke blot een men flere Adjunkter have, skjøndt de vare gifte, havt Inspektion ved Akademiet. Der er saa mangfoldige reent personlige Forhold; der komme i Betragtning ved Valget af saadanne Inspektører, at man maa ønske, at Akademiets Bestyrelse og Overbestyrelse i saa

Henseende faaer saa frie Hænder, som den objektive Regel paa nogen Maade tillader. At dette ogsaa her er Tilfældet, at det er ønsket fra alle Sider, og at det er en Overbeviisning om, at Dnskets Opfyldelse vil styrke, gavne og forbedre Opshynet paa Lærestofanstalten som Opdragelsesanstalt, tør jeg antage, at Thinget vil troe, da det er Motivet til, hvad her er foreslaaet.

S. Torgensen: Det er om den flere Gange omtalte Mand, Skolelærer Rasmussen, at jeg vil sige et Par Ord, foranlediget ved det Foredrag, vi hørte af den ærede Rigsbogsmand for Ribe Amts 5te Valgkreds (Høgsbro). Han ansøgte, at man brugte denne Mand som Eksempel, baade naar man vilde begrunde Anvendelsen af Summen til Bondehøiskolerne og af den til Seminaristers Uddannelse, og hvis dette var Tilfældet, vilde det vist ikke være saa ganske rigtigt. Saavidt jeg veed, har Manden, under sin Uddannelse, modtaget Understøttelse til Underviisning fra Posten „Til Seminaristers Uddannelse“, og hvad han senere har modtaget, har han faaet fra Posten „Bondehøiskoler“. Det er det Sidste, som det ærede Medlem har meent var mindre rigtigt; men jeg troer rigtigt nok, at han deri tager fejl. Denne Mand, hvorom der er Tale, lever og virker i den Egn, hvor jeg hører hjemme, og jeg kan til hans Roes sige, at han er meget virksom, og at hans Virksomhed ikke savner Paaskjønelse. Som Beviis derpaa skal jeg anføre, at det er blevet ham muligt, i Forening med andre Mænd, ved Siden af hans egentlige Skolegjerning, at oprette en særegen Skole for Remi. Omendskjøndt Remien egentlig ikke regnes med til de Fag, som der særlig lægges Vind paa ved Bondehøiskolerne, har den dog, efter min Mening, en overordentlig stor Betydning for Landboerne i Almindelighed, idet Kundskaben deri virker meget gavnligt i mange Retninger og navnlig bidrager til at forskaffe dem en rigtig Bedømmelse af og det rette Greb paa, hvorledes man skal benytte Naturens Kræfter. Det er i denne Retning, jeg troer, at Skolelærer Rasmussen har udviist en Virksomhed, som nok idetmindste kan sættes lige med den, som Bondehøiskolerne udvise, og det er Grunden til, at jeg ønsker, at